

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 303/2015-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. septembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Mariannou Lechmanovou, Štúrova 10/20, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 164/2007 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 164/2007 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 167/2007 konať bez zbytočných prietahov.

3. [REDACTED] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je p o v i n n ý uhradiť [REDACTED] trovy právneho zastúpenia v sume 444,66 € (slovom štyristoštyridsaťštyri eur a šesťdesiatšesť centov) na účet advokátky JUDr. Marianny Lechmanovej, Štúrova 10/20, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti [REDACTED] vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. apríla 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 164/2007.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ podal... 03. 12. 2007 návrh na začatie konania Okresnému súdu Bratislava I z dôvodu porušenia zásady o rovnakom zaobchádzaní a iné s nárokom na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 200.000,00 Sk...“

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľ špecifikoval jednotlivé úkony, ktoré okresný súd vo veci vykonal, a uviedol:

„V danom prípade nejde o takú zložitost' (právnú ani skutkovú), ktorá by odôvodňovala skutočnosť, že za takmer osem rokov od podania žaloby súd vo veci právoplatne nerozhodol, dokonca nerozhodol ani na prvom stupni. Podľa názoru sťažovateľa Okresný súd Bratislava I v období od podania žaloby do 23. 05. 2012 konal neefektívne a vo vymedzených obdobiach vôbec nekonal a tak spôsobil to, že sťažovateľ je stále v stave právnej neistoty.

Okresný súd Bratislava I po dlhú dobu a v danom prípade opakovane po dobu niekoľkých rokov vôbec nekonal a nevykonával úkony. V tomto prípade ide o nekomplikovanú vec, ktorú bolo nutné posúdiť a rozhodnúť v zmysle príslušných zákonných ustanovení ako aj v zmysle dostupnej judikatúry...

Správanie účastníka konania t. j. sťažovateľa v žiadnom prípade neprispelo k prietahom v súdnom konaní. Sťažovateľ v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I vyžaduje, aby jeho práva neboli zo strany súdu porušované. Sťažovateľ mal a má právny záujem na rýchлом prejednaní veci a rozhodnutí vo veci v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, č. k. 17 C/164/2007. Sťažovateľ namietal porušenie svojich práv a požadoval konanie súdu bez prietahov už v roku 2009 (viď Čl. 25 súdneho spisu Okresného súdu Bratislava I, č. k.: 17 C/164/2007)...

V súčasnosti je zložité vyčíslieť celkovú možnú majetkovú ujmu spôsobenú sťažovateľovi neefektívnou činnosťou a nečinnosťou okresného súdu v namietanom konaní, no už teraz možno konštatovať, že ani prípadný rozsudok vo veci samej v namietanom súdnom konaní, ktorý by vyhovoval sťažovateľovi, už nemusí splniť svoj účel poskytnutia účinnej právnej ochrany oprávneným záujmom sťažovateľa vo vzťahu k náhrade majetkovej ujmy, aj s ohľadom na časový odstup.“

Sťažovateľ navrhol priznať primerané finančne zadosťučinenie, ktoré odôvodnil takto:

„Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Pri určení výšky primeraného finančného

zadosťučinenia je nutné vychádzať zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Cieľom má byť zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie však prípadná náhrada škody. Z uvedených dôvodov ako aj s ohľadom na ustálenú prax a judikatúru Ústavného súdu, sťažovateľ si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- Eur... a to z dôvodu, že podľa názoru sťažovateľa dochádza k priedňhom už osem rokov, pričom uplatňuje si náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1.250,00 Eur za jeden rok. Takmer 8 rokov odo dňa podania návrhu na začatie konania je sťažovateľ v stave právnej neistoty.

Sťažovateľ žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10.000 EUR z dôvodov uvedených v sťažnosti, nakoľko okresný súd svojou nečinnosťou a neefektívnou činnosťou spôsobil a neustále spôsobuje sťažovateľovi majetkovú ujmu ďaleko prevyšujúcu sumu požadovaného finančného zadosťučinenia.

V prípade ak Ústavný súd SR prizná za štvorročné priedňhy finančné zadosťučinenie vo výške 1000,00 Eur. V prípade 8 ročných priedňhov musí priznať finančné zadosťučinenie vyššie, nakoľko sťažovateľove porušenie základných ľudských práv trvá dlhšie, t. j. aj dlhšie trpí negatívnymi následkami ako duševné utrpenie, stres, trauma, krivda, neistota, poníženie, ktoré obeť pociťovala a prežívala ako priamy dôsledok porušenia práva.

Sťažovateľovi v priamej súvislosti s odopieraním poskytnutia spravodlivosti a včasného prejednávania jeho veci v namietanom konaní vzniká teda nemajetková ujma spočívajúca najmä v pocitoch úplnej neistoty a bezmocnosti zo stavu v namietanom konaní, ktoré trvá neprimeranú dobu takmer 8 rokov pričom sa v namietanom konaní nejedná o skutkovo a ani právne zložitú vec, keď príslušný súd v namietanom konaní o jeho nároku od roku 2007 právoplatne nerozhodol a podľa jeho názoru pokračuje v neefektívnej činnosti a nečinnosti, čím mu nepriamo bráni reálnemu uplatneniu a vymoženiu ním uplatnených práv.

Sťažovateľ si k výške finančného zadosťučinenia dovoľuje uviesť nasledovné. Za prekročenie rýchlosti je pokuta vo výške 400,00 Eur. Nedávno Špecializovaný trestný súd vo veci [REDAKOVANÉ] udelil poriadkovú pokutu 3.300,00 Eur jednej televízii za to, že vyhotovovala z pojednávania záznam bez povolenia súdu.

Súd nemôže priznať nižšie odškodné za priedahy, t. j. porušenie základného ľudského práva, lebo to by potom znamenalo, že súd degraduje základné ľudské právo na úroveň poriadkovej pokuty. Do úvahy teda prichádza priznať len viac. Podľa sťažovateľa je odškodné zároveň trestom pre toho, kto základné/ ľudské právo porušil.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

1. Základné právo [REDAKOVANÉ]... podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod. sp. zn. č. k. 17 C/164/2007 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. č. k. 17 C/164/2007 konal bez zbytočných priedahov.

3. [REDAKOVANÉ]... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 10.000,00 Eur..., ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na bankový účet jeho právnej zástupkyne.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 899,03 Eur... na bankový účet právnej zástupkyne...“

Sťažovateľ vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 16880/2014, ktorá podľa rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2014 bola pridelená na prerokovanie a rozhodovanie sudkyňi spravodajkyňi Marianne Mochnáčovej (rovnako ako predmetná vec vedená pod sp. zn. Rvp 5408/2015), vzniesol námietku zaujatosti proti sudkyňi spravodajkyňi. Z uvedeného dôvodu rozhodoval ústavný súd o námietke zaujatosti aj v tejto veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 5408/2015.

Uznesením č. k. II. ÚS 381/2015-14 zo 17. júna 2015 ústavný súd rozhodol, že sudkyňa Marianna Mochnáčová nie je vylúčená z výkonu sudcovskej funkcie vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 5408/2015.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa uznesením č. k. I. ÚS 303/2015-28 z 1. júla 2015 prijal na ďalšie konanie.

Ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedníčku okresného súdu zároveň vyzval, aby sa vyjadrila k prijatej sťažnosti.

Na výzvu ústavného súdu reagovala podpredsedníčka okresného súdu podaním sp. zn. Spr. 3466/2015 doručeným ústavnému súdu 28. júla 2015, v ktorom okrem iného uviedla:

„Z prehľadu jednotlivých úkonov, z obsahu spisového materiálu je možné konštatovať, že celková dĺžka konania bola ovplyvnená viacerými potrebnými procesnými úkonmi súdu, najmä týkajúce sa žiadosti navrhovateľa o ustanovenie advokáta a oslobodenia od súdnych poplatkov, ako aj skutočnosťou, že spis bol predložený viac krát (odo dňa 26. 05. 2008 do 19. 11. 2008 a odo dňa 13. 05. 2010 do 19. 11. 2010) na odvolací súd z dôvodu podaných odvolaní, prekážkami v doručovaní písomností navrhovateľovi (napr. č. l. 19, 20, 34) vybavovaním dožiadaní (od 04. 12. 2012 do 25. 02. 2013 a od 07. 10. 2014 do 18. 12. 2014) a aj personálnymi zmenami sudcov v tomto súdnom konaní.

Ďalej uvádzam, že sťažnosť, týkajúca sa namietaných prietahov v predmetnom súdnom konaní sp. zn. 17C/164/2007 už bola na tunajšom súde riešená v zmysle ustanovení zákona č. 757/2004 Z z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, Spr. 2393/2014, ktorá bola vyhodnotená za obdobie od 12. 01. 2009 do 20. 10. 2009 a obdobie od 19. 11. 2010 do 09. 02. 2012 ako dôvodná. Avšak s prihliadnutím na to, že zákonná sudkyňa, Mgr. Adela Unčovská ako aj JUDr. Dana Káčerová, ktorej bola vec pridelená dňa 19. 06. 2014 následne priebežne vo veci konali, nebolo potrebné prijať ďalšie opatrenia na odstránenie nečinnosti.

Na tomto vyjadrení trvám, tohto času zákonná sudkyňa vo veci koná bez zbytočných prietahov, jej konanie smeruje k právoplatnému rozhodnutiu, navyše termín pojednávania je vytýčený. A preto ďalšiu sťažnosť (ústavnú sťažnosť), týkajúca sa prietahov v konaní považujem za nedôvodnú (neopodstatnenú), najmä z dôvodu, že stav právnej neistoty sťažovateľa už bol odstránený, čo vyplýva aj z prehľadu jednotlivých úkonov súdu.

Mám za to, že ochrana základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci ešte trvalo, resp. trvá, nakoľko sťažnosť zohráva najmä preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto základných práv ďalej nepokračovalo.

Avšak v prípade, že Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že bolo porušené právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby zväžil dôvodnosť uplatnenej výšky finančného zadosťučinenia a nepriznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v uplatnenej plnej výške. Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky.“

Z podania predsedníčky okresného súdu zároveň vyplýva, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

Sťažovateľ v liste doručenom ústavnému súdu 27. augusta 2015 prostredníctvom svojej advokátky uviedol, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

Pre overenie dôvodnosti tvrdenia sťažovateľa si ústavný súd vyžiadal aj spis okresného súdu sp. zn. 17 C 164/2007.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 164/2007.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa

ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že po právnej stránke ide o návrh na zaplatenie nemajetkovej ujmy z titulu porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, ktoré patrí ku štandardnej rozhodovacej činnosti súdov. Po skutkovej stránke ju nemožno považovať za zložitú.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd po preskúmaní spisu okresného súdu sp. zn. 17 C 164/2007 nezistil žiadnu okolnosť, ktorou by sťažovateľ prispel k zbytočným prieťahom v konaní.

Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu. Ústavný súd konštatuje, že konanie na okresnom súde začalo 3. decembra 2007 a do dnešného dňa, teda ani po uplynutí takmer 8 rokov nebolo vo veci rozhodnuté ani prvostupňovým súdom, pričom takáto dĺžka konania je sama osebe na prvom stupni neprimeraná a dochádza ňou k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. dohovoru. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nepovažoval za potrebné poukazovať na jednotlivé prieťahy v konaní spôsobené nečinnosťou, ale aj neefektívnou a nesústredenou činnosťou okresného súdu.

Obrana okresného súdu spočívajúca v námietke častých zmien zákonných sudcov nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil. Tieto okolnosti ústavný súd nezohľadňuje v súvislosti s pozitívnym záväzkom štátu zabezpečiť právo občana na súdne konanie bez zbytočných prieťahov (obdobne napr. III. ÚS 140/07). Ústavný súd sa taktiež nemôže stotožniť s názorom predsedníčky okresného súdu, že od 19. júna 2014 sa vo veci priebežne konalo, keď iba od výsluchu sťažovateľa konaného 11. decembra 2014 do konania pojednávania 10. júna 2015 uplynulo 6 mesiacov bez akéhokoľvek iného úkonu súdu. Vo vzťahu k tvrdeniu, že dĺžka konania bola ovplyvnená aj viacerými potrebnými procesnými úkonmi v súvislosti so žiadosťou sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov a žiadosťou o ustanovenie advokáta, ako aj viacnásobného predkladania spisu na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniam okresného súdu, je potrebné skonštatovať, že odvolací súd každé uznesenie okresného súdu, proti ktorému bolo podané odvolanie, zrušil, a teda činnosť okresného súdu bola v súvislosti s vydávanými uzneseniami, ktoré boli následne zrušené odvolacím súdom, neefektívna a nesústredená. Ústavný súd iba ako príklad uvádza, že od podania žiadosti sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov a pridelenie advokáta 3. decembra 2012 uplynuli do vydania uznesenia o pridelení advokáta 20. októbra

2009 takmer dva roky, a to iba v dôsledku neustanovenia advokáta sťažovateľovi ihneď po doručení žiadosti, a to aj napriek tomu, že podmienky na jeho ustanovenie splňal.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 164/2007 došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, príp. nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, príp. prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

V súlade s § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ústavný súd okresnému súdu prikázal, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 164/2007 konal bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ žiadal o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 €.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na okolnosti danej veci zakladajúce namietané porušenie základného práva, hlavne s prihliadnutím na dĺžku konania a význam veci pre sťažovateľa a výšku požadovaného finančného zadosťučinenia (sťažovateľ sa žalobou na okresnom súde domáha zaplatenia sumy 6 638,78 €, pričom výška požadovaného finančného zadosťučinenia 10 000 € je takmer o polovicu vyššia), ústavný súd považoval za odôvodnené priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 1 500 €, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť sťažovateľovi v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátkou, ktorá si uplatnila nárok na ich úhradu v celkovej sume 899,03 €.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky

č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2015 je 139,83 € a hodnota režijného paušálu je 8,39 €.

S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľovi nárok na úhradu trov za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2015 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu a stanovisko k vyjadreniu okresného súdu) v celkovej sume 444,66 € vrátane režijného paušálu.

Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2015